

- 5 -
som tyske undersätter, gjelder det å skaffe sig en tysk samvittighet og ikke skamme sig over å vise verden dette. LEVE POLEN".

+++++++
Før Finn Halvorsen var kjøpt og betalt.

Et ukeblad foranstaltet for noen år siden en enquete blant forfattere og kunstnere. Blant spørsmålene var også: "Hvordan er Deres oppfatning av ungdommen av idag?" Finn Halvorsen svarte til dette følgende: "DEN ER DEN BESTE I NYERE TID. BORTSETT FRA DEM SOM HAR LATT SIG FORDUMME AV KOMMUNISME OG NAZISME". - Et annet spørsmål var: "Hvilken nasjon vilde De helst ha tilhørt hvis De ikke var født i Norge?" Halvorsen svarte kort og fyndig: "DEN ENGELSKE".

+++++++
En svensk uttalelse om Norges kamp.

Vi gjengir følgende artikkel etter "Göteborgs Handels och Sjöfartstidning":

For noen dager siden blev femten hollendere som hadde satt sig mot dem der hadde tatt Holland i besiddelse skutt. De henrettede visste fullkomment klart hvilken risiko de løp når de motarbeidet det tyske styre. De trosset faren. Det er sådant som kalles fedrelandskjærlighet. Det er det sinnelaget som garanterer et folk dets frihet. Uten trossig mot, uten ofre av blod har ikke noe folk ervervet og beholdt sin selvstendighet. Folkene får like litet som individene gratis de ting som gir livet verdi.

I Norge venter ennu et antall menn på at den dødsdom de har fått skal bli utført. Nylig er hus og hjem brent for dem hvis slekt har dradd til England for med våpen i hånd å kjempe for sitt lands frihet. - Det er merkelig at tyskerne ikke forstår følgen av slik optreden. Etter forrige krig da tyskerne til sin forbauselse opdaget at de flere steder var dårlig likt sa de: "Wir wollen uns systematisch beliebt machen". Det var naivt sagt, men tanken er i og for sig ikke noe å håne. Nu sies fra ledende tysk hold det som Caligula sa: "La de bare hate oss, bare de frykter oss". Og hvorsomhelst tyskerne har vist sig har de forsøkt å inngyde frykt.

Beregningen slår bare til i en viss grad. Menneskene tilpasser sig etter forholdene. Jo større trykk de lever under desto hårdere spent blir fjærene i mottrykket. Når folk venner sig til å se døden i øiet blir de ikke lammet av skrekk i første omgang. Det er umulig å holde vedlike en skrekk-stemming i lengere tid. Følelseslivets evige rytme skaper svingninger i motsatt retning som er like sterke som de skrekken har skapt. Der settes hardt mot hardt; det er alt som utrettes med forsøk på å skremme. Om begivenhetene i Svolvear har en nordmann skrevet et dikt. Det heter i dette:

"De brente våre gårder,
de drepte våre menn.
Bak hver som gikk i døden
står tusener igjen.

Står tusen andre samlet
i steil og naken tross.
Å, døde kamerater,
de kuer aldri oss."

Skrekk har den tyske regimien forsøkt å jage i de folk som det har lagt under sig. Det mål den har villet nå har den ikke nådd. Den har sådd en dragesed. Hatet vanner den. To verdensmaktens u-uttømmelige hjelpemidler gir seden vekst. Ingen makt på jorden rår over de elementære krefter i livet. Intet gir slik storhet og reisning i et folk som det dødsforaktende trods med hvilken det går til strid for sin frihet.

Vi gjengir hvad vi har sagt. Lytt om kvellen til de drønnende slag fra Big Ben. Den tunge klangen av malm lyder som en hymne til frihet og rett. Den bærer ut under hele den hvelving som hvelver sig over vår blodstenkte jord de trossige, dristige, seiersvise ord i det norske diktet: "de kuer aldri oss".

Har du skrivemaskin saa kopier og send i retning fra Oslo.

T I D E N S T E G N .

32 aargang.

Grunnlagt av O. Thommessen.

Nr. 84

4

Salme 629.

Blandt Martin Luthers salmer er følgende som i vaar salmebok har nr. 629:

Var Gud ei med oss denne tid,
Saa sier alle munn.
Var Gud ei med oss denne tid
Vi helt var gaar til grunnel
Ti vi er fattig folk og faa,
Men mange haardt vil mot oss staa
Ja, støtte ned og storme.

De er paa oss i hu saa vred
At hadde Gud ei været
De hadde traadt med hæl oss ned
Som ulver oss fortaret,
Vaar sjæl gikk gjennom store vann,
Vi var omkommet alle mann,
Men Gud er sterkest støtten.

Gud være lovet at det glapp,
De fikk oss ikke fangot!
Som fuglon ut av snaren slapp,
Saa er vi frolet utgangot.
So snaren brast og vi er fri,
I Herrons navn saa frolesos vi,
Gud raador jordoriko.

"Statsraad" Sandberg faar en tilrettovising.

Vi gjengir nedenfor et brev som den tyske finansdiktator i Stortingsbygningen, hr. Otto har sendt "statsraad" Sandberg. - Brevet er avslørende i to henseender: For det første viser det at N.S. har misbrukt statskassen til private formaal. For det annet viser det hele apparat med "statsraader" bare er svindel. De norske som gaar tyskernes orinde har ikke den ringeste innflydelse paa vaart styre; hr. Otto underkjenner uten å blunke da ordrer som arbeidsministeren "statsraad" Hustad har gitt og han befaler hr. Sandberg at han skal erkjenne mottagelsen av det brev vi skal gjengi. For folk som kan se er brevets innhold ikke noe nytt. Men vi haaper at de som har en eller annen illusjon om at hr. Terboven mener hvad han sier om at veien til vaar frihet gaar via N.S. vil faa sinene åpnet. Vi minner ogsaa om hr. Quislings ord at der ikke er noen uovorensstemmelse mellom hans styre og hr. Terboven. Vi tror ham. Naar den ene part bare kommanderer og den annen part bare adlyder, blir der ikke plass for uovorensstemmelser. Vi gjør ogsaa opmerksom paa at det beløp hr. Otto forlanger at N.S. skal betale Norges Statsbanor tilbake er omkring en halv million kroner. Med tiden haaper vi å kunne fortelle om N.S. har betalt.

Hr. Ottens brev lyder:
Hr. kst. Sandberg.

(Hvad brevet inneholder.)

Under henvisning til Deres konferanse med Regjeringerat Korff den 7. april 1941 meddelor jeg Dem at der maa gjennomføres et skarpt skille mellom statens og Nasjonal Samlings finanser. Utgifter til beste for N.S. maa ikke belastes det norske statsbudgett. Derav følger nedanstaaende avgjørelse av de ankalspørsmaal som var bragt paa bane

1. Tjenestemenn som er løst fra statstjenesten og hovedsagelig har sin virksomhet i N.S. faar ingen lønn av statskassen. De maa lønnes av N.S.
2. De som er ansatt ved partiets personalkontor skal lønnes av N.S. I den utstrekning utgifter til partiet hittil har vært overtatt av et kontor under Innenriksdepartementet, skal disse utskilles fra Innenriksdepartementet, for at det skal bli mulig aa opnaa et klart skille.
3. Partiførernes reiser til das Reich vedkommer utelukkende N.S. Omkostninger til reise og representasjon maa derfor dekkes av N.S. Forskuddsbidrag som er utbetalt uten at der foreligger budgjettmessig dekning, maa innbetales.
4. Omkostninger ved transport av Hirden og unghirden med de norske statsbaner skal betales efter vanlig takst. En forordning av arbeidsdepartementet i motsatt retning, er utstedt uten min tillatelse og er derfor uten bindende virkning. De norske statsbaner skal paalægges aa innkreve hos N.S. de hittil opstaatte omkostninger.
5. Bevilgningen under kapitel 898 av kr. 18.050 til kontorutgifter og reiseomkostninger til N.S.-fylkesførere, skal strykes.
6. Tjenestemenn som stadig bærer hirduniform i statens tjeneste skal godtgjøres overenssykkende med de almindelige regler for tjenestemannsuniform.

Jeg bor om aa faa bekreftet at denne forordning blir gjennomført. Finans- og Tolldepartementet er for fremtiden ikke berettiget til aa foreta nogensomhelst utbetalinger til beste for Nasjonal Samling.

Ikke vær nysgjerrige.

Under en reise blev "Tidens Tegn"s fungerende redaktør spurt om han viste noe om hvem der utgav bladet nu. - Vi benytter anledningen til aa advare mot slike spørsmaal. Tag heller ingen teorier. Og gjett ikke paa navne. Jo mindre vi vet om dem som gjør noe her i landet nu, desto bedre.

En tale av Georg Brandes i 1903.

I 1903 besøkte Georg Brandes den norske hovedstad. Der blev da holdt en fest for ham og dr. Hjalmar Christensen holdt en tale for den danske gjest som svarte med blant annet følgende ord:

"Saa tidt der har været en Kurre paa Traanden mellem Norge og Danmark, har det voldt mig Smerte. Jeg er en glødende Tilhænger af et hjertelig Forhold mellem alle de nordiske Lande. De tre skandinaviske Stater, Island og Finland burde aandelig intet øjeblik tabe hverandre af Syne. Vi trænger umædelig til hverandre. Vi kan i befrugtende Samarbejde aldrig komme hverandre nær nok.

Vort Forhold er enestaaende ved Muligheden for saa varm en Broderskabsfølelse under saa stor Forskjøllighed. Tag de romanske Folk! Fransmænd, Italiensere, Spaniere, Portugisere mødes og brødes ikke, har ingen Sammenkomster. Tag de slaviske Folk: Russere, Polakker, Czecker, Bulgarere, Kreater, Serber. De hader parvis hverandre, forstaaer ikke hverandre, maa, naar de vil meddele sig til hverandre, i Regelen tale Tysk. Eller tag de germanske Folk! Hollænderne lider alligeos ikke Tyskerne, de nærer av gode Grunde Nationalhad mod Englanderne: Tyskere og Englandere har Levende Uvilje mod hinanden som Rivalar.

Hos os er Nationalviljen, som altfor lange har raadet, forældet og døende: Fremtiden tidhører den gonsidige frugtbare Paavirkning. J. P. Jacobsen har sagt:

Thi alle gode Tanker, de kan slot ikke dø,
fjor endnu bedre Tanker er spiret af deres Frø.

Saadan er det med alle de gode Tanker, der fra det ene nordiske Land overføres til de andre."

Vi skal ikke kommentere særlig intressende. Men vi vil understreke kraftig at disse ordene idag har mere gyldighet enn i 1903. La der i denne forvillode tid ikke gro misforstaelsor mellem de fem lande i Norden hvad der enn inntreffer og hvad vi enn hører om hverandre. Og la oss uten bitterhet og hat lære det som fienden volder oss. For det er et særpreg for de smaa nordiske folk at vi ikke kan hate for alvor. Først naar vi gir oss hatet i vold taper vi krigon. ... Og selv om vi ikke tør si at vi elsker vaare fiender, skal vi bevare kjerligheten til vaare brødre i Norden.

Hvordan nordmenn kommer i tysk teater.

Det tyske misbruk av Holborgs, Ibsens og Bjørnsens scene er forbi. Og der begynner aa sive ut litt av hvort om hvordan man har faatt norske til aa se paa "Der Vogelhändler". Vi skal fortelle to illustrerende eksempler:

A. Den tyske sproglerer Günther Kern sendte et kort datert Josefingate 17, 6. mai til sine elever og venner. Han forteller her at han har loiet alle plasser i teatret lørdag 10. mai og innbyr nu i fleng alle sine elever og venner og deres slektinger som sine gjester til forestillingen. Vi har her et førsteklassede bevis for hvordan det norske publikum holder sig borte fra teatret naar der er tyske gjestespill. Men fylles maa det for enhver pris! Vi trodde at dette var toppen paa kransekaken. Men vent litt. Her har vi annet eksempel:

B. En dag i forrige uke blev redaktørene i Oslopressen (ikke "Tidens Tegn") innbeordret til "Pressabteilung" i Stortingsbygningen, som innbød hele pressen til en forestilling som de tyske kunstnere ville gi lørdag kl. to. Da de tyske vorter hadde en anelse om at det ikke var mange som kom til aa reflektere paa innbydelsen antydet de samtidig noe om at hvis man ikke kom saa I avisene blev der saa sendt ut lister hvor de som ønsket aa bli innbutt skulle tegne sig. - I "Aftenposten"s tekniske avdeling som teller flere hundre tegnet der sig vistnok 3 - tre - og i de andre aviser var tilslutningen like stor. Det saa en stund ut til at der paa "festforestillingen" for pressen ville komme like mange som i teatrene niende april. Dessverre! Fronten sviktet paa et sted og dermed blev avisene antydet at hvis de ikke mottok et fastsatt antall billetter pr. avis saa vilde der skje visse ting.

Men baade A. og B. er verdifulle nok. Massoutdeling av fribilletter og tvangsutskrivning av gjester som trues med fengsel og arbeidsledighet maa til fjor nordmenn gaar i tysk teater.

Det "vanstyrte" Norge.

I Norge er i de siste aar, takket vare vaart forhaanede storting og det baktalte demokratis interesse for landbruket:

1. nydyrket 1,5 million maal jord,
2. grøftet 600.000 maal vannsyk saker,
3. opprettet 15.000 nye bruk med mere enn 20 maal,
4. utvidet 8000 bruk hvis innmark er stoget fra mellom 20 til 50 maal til mellom 50 og 100 maal,
5. planteproduksjonen øket med 417 millioner fjerwardior,
6. kvalitaffgjødselforbruket fire-doblet.

Tyske dyretømmere og norske bjørne.

Vi husker nok alle Henrik Ibsens dikt:

Hør, ved De hvordan en dyretømmer
faar lært sin bjørn, hvad den aldrig glemmer?

I en bryggerkedel han binder dyret:-
saa blir der tèt under kedlen fyret.

Imidlertid han paa positivt
spiller for bamsen: "Fryd dig ved livet!"

Af smerte knapt kan den lodne sanso:
han kan ikke staa, og saa maa han danse.

Og spilloes sidon den melodi ham, -
fluks farer en dansende djævel i ham.

Slik er forholdet mellom de tyske dyretømmere i Norge og de innfødte bjørne. I vaart forrige nummer fortalte vi hvordan de tvang pressedirektøren Boggerud til aa danse. I dette forteller vi hvordan de har faatt "statsraad" Sandberg til aa danse. - Og det er denne tvang som mere enn vaare materielle vanskeligheter faar oss til aa reagere mot nasjonalsosialismen. En slik forakt for medmennesker viser at det ikke er mulig aa slaa bro mellom norsk og tysk. Naturligvis kan vaare dyretømmere si at det er dem det samme hvorfor vi danser, bare vi gjør det. Og sett fra deres synspunkt kan de ha rett. Men hvordan blir det da med frasene om det gode forhold mellom norske og tyske? Og hvilke følelser trer for eksempel hr. Otto at hr. Sandberg nærer for ham? Det virkelig tragiske ved en mann som Sandberg er imidlertid ikke at Otto mishandler ham, men at hans skjebne er knyttet til dyretømmerne for alltid. Mot sitt innerste ønske maa han haape paa at tyskerne skal bli her, for riktignok har han det vondt nu, men han vet at naar de en dag maa dra ut av landet vil han faa det verre. Og da vil nok han og mange som danset fordi bryggerkedelen blev for varm angre ... Men det ikke hadde vært bedre aa holde ut en kort tid uten aa danse, fremfor aa ha mistet selvspekten for hele livet?

Hr. Terbovens tale og tall.

I sin tale 1ste mai kom hr. Terboven med en beklagelse over at Norge ikke før har villet samarbeide næringspolitisk med Tyskland. Og han sa at naar ikke vi ville utnytte vaare naturrikdomme bedre enn vi hadde gjort, maatte vi finne oss i at andre tok sig av dem. - Hvor bunnfalsk et slikt resonnement er forstaar alle som vet at betingelsen for vaar høie levestandard er nettop vaar utenrikshandel som pr. hode er dobbelt saa stor som den tyske. Og vi har i aarevis arbeidet for aa faa den onnaa større blant annet med eksport til Tyskland. Men den utvidelsen strandet paa den tyske tollpolitikk, de tyske valutarestriksjoner og den tyske clearing.

Hvad hans tall angaar saa kan siffrerne være riktige nok. Men brødkornimporten (45.000 ton) han nevnte er bare en ottendedel av det normale, stofferimporten (17.000 ton) en tyvendel, sukkerimporten (47.000 ton) en snau halvpart og brenselimporten (en million ton) en tredjedel. Og denne reduserte importen har neppe dekket de tyske troppers forbruk i landet. Vi er i krig og maa finne oss i nød og savn. Og vi forstaar at tyskerne i det haap at de skal seire over England behandler oss bannsynligst. Men la oss derfor ikke bløffe av deres falske utgangspunkter.

Naar vi leser hr. Terbovens tale og de andre propagandataler skal vi ogsaa huske at de er ikke beregnet for oss. Han bryr sig nemlig ikke om

hvad vi mener eller tror eller tenker. Det er ikke oss de vil overbevise om sin dyktighet, men sine hjemlige herrer. Og naar hr. Terboven æreskjelder norsk styre og stell før, og skamroser sig selv og sine medarbeidere, er talen beregnet paa hans herrer i Tyskland. For ved slike taler viser han hvor flink han er. Hans tyske herrer vet jo ikke at han bygger paa gale forutsetninger. - Det vi her har pekt paa er en følge av diktaturet. De mennesker der gaar inn i det blir brautende nedad, krypende opad. Og den følelse vi friske norske burde ha i forhold til hr. Terboven og hans medarbeidere, er dyp medynk, fordi de er saa ufri at de maa forfalske livet for aa bevare sin posisjon. De er tidens utgave av de gammeldagse hoff-folk med den svale rygg og de sloske talomaater.

Brevet til rikskommissar Terboven.

I vaart forrige nummer omtalte vi Gjossing-affæren. Vi nevnte ogsaa det brevet som rektor Seip, lagmann Nygård, biskop Borggrav, borgermester Hartmann og finansraadmann Paulsen (i Akor) hadde sendt hr. Terboven i den anledning. - Man har armodet oss om aa offentliggjøre dette brev, og vi gjengir nedenfor dets viktigste avsnitt:

"Dette tilfelle har virket allarmende paa alle embeds- og tjenestemenn. Der kommer en usikkerhet inn i hele vaart arbeide som gjør det umulig for oss aa vite om vi er den beskyttelse mot vilkaarlig vold som er en betingelse for arbeidets rolige fortsættelse.

Politiet - det norske og det tyske - har sin myndighet som vi selvsagt har aa byde oss for ogsaa naar vi ikke forstaar foranledningen. Hva vi ber om, er at vi maa ha med politiet aa gjøre og ikke med flokker som tiltar seg framfor som ikke er forenlig med et ordnet samfunn og som ikke har noe med okkupasjons- og krigsforhold aa gjøre.

Vi har ikke hatt anledning til aa erfare hva der kan rettes av anklager mot direktør Gjossing. Han er en europeisk, ikke minst i Tyskland anerkjent, vitenskapsmann paa psykiatriens omraade, en fagmann av rang ogsaa som administrator, en høyt respektert personlighet. Han maa som enhver av oss ha krav paa en lovlig behandling. Rettes der mistanke til ham for noe forhold som vedkommer hans tjeneste eller borgerlige forhold maa det bli politiets sak aa avgjøre om denne mistanke skal bewirke forføyninger.

At det er politiet som alone har en slik myndighet vil være dobbelt pakkrevet i opprevne tider. I enhver stor funksjonærstab vil der alltid kunne finnes misfornøyde enkeltindivider som søker leilighet til aa sjikanere den sjef hvis plikt det er aa opprettholde disiplin og ordnede arbeidsforhold. Slike misfornøyde har alle veier til normal undersøkelse av deres krav og klager, de har ogsaa veien til politianmeldelse - med det ansvar som dermed følger - men at de skal kunne alliere seg med personer som er militært organisert uten aa ha noen myndighet som her eller politi, og ved dissos hjelp kunne faa sjefen satt fast, er et forhold som nedbryter enhver mulighet for disiplinens opprettholdelse i samfundets arbeid. Hvis saadant arbeid tolereres av myndighetene er det en alvorlig sak. Vi bemerker at den kst. sjef for Politidepartementet, herr Frigaard i en konferanse den 26. ds. bekreftet at hirden ikke har politimyndighet eller noen annen beføyelse til aa gripe inn i bergens frihet. At det i det nevnte tilfelle skjedd paa en særlig brutal og hensynsløs maate ved at vedkommende trengte seg inn til dr. Gjossing mens han behandlet en pasient, kaster et skarpt lys over de forhold som embeds- og tjenestemenn arbeider under hvis der ikke blir satt en effektiv stopper for slike voldshandlinger.

Som etatssjefer vender vi oss derfor til Reichskommissar og ber om at deres oppmerksomhet maa bli rettet paa disse forhold.

Hørt rundt om i landet.

I Stavanger er følgende tatt som gislor: rektor Olden, bedriftsleder Holdt-Aannonsen og dr. Sven Ofteedal som er en bror av den dødsopte redaktør Christian Ofteedal.

I hovedpostkontoret i Oslo er det opprettet en egen avdeling som tilbakeholder post til norske borgere som staar paa tyskernes "svarteliste"; altsaa i nordmennenes "gyldne bok".

De Oslo-aviser som ikke hadde gjengitt den utsendte meddelelse om Øksfjord-affæren efter de regler som "Pressabteilung" i Stortingsbygningen hadde utferdiget, er ilagt betydelige mulkt. Gad vite om "Fritt Folk" har faatt pengene som belønning?

Fra Halden meldes at en hel del av de gutter som var kommet til en av arbeidstjenestens leire i Id ved svenskegrensen er sperret forsvunnet.

Forleden dag dirigerte Hugo Kraam en av Filharmonisk Selskaps konserter i Universitetets Aula. Det var første gang hr. Kraam viste sig offentlig efter at han var blitt trengt ut av Kringkastingsrådet fordi han nektet å dirigere en "festkoncert" niende april. Publikum hyldet ham demonstrativt og takknemlig i flere minutter.

Å Propes Gjessing.

Vaar medisinske medarbeider sier at naar N.S. er saa rasende paa direktør Gjessing er det fordi han er en av de første autoriteter i verden i kampen mot den uhyggelige ungdoms-sleivvind. N.S. vet jo at naar han utryddet den sykdommen blir det slutt med tilgangen til ung-hirden.

17de mai.

Tyskerne hevder at de maatte besette Norge i selvforsvar og for å verne oss mot England. N.S. sier det var saa meget aa retto paa her i landet at det maatte ta makten. La oss gaa ned paa dette.

Men disse vittrekkende innrømmelsene berører ikke vaar nandelige selvstendighetskamp. Vi staar heller ikke som en mur mot nasjonalsosialismen fordi den senker vaar materielle levestandard. Kampen gjelder nemlig noe mere enn kamp mot tysk okkupasjon, mot N.S.-løgnene og for materien. Vi verger Norges sjel. Vi verger grunnlaget for vaar kultur; deriblant grunnloven som vi gav oss selv paa Eidsvoll for 127 aar siden og som gir den enkelte nordmann frihet, sikkerhet og ansvar. Fordi tyskerne og N.S. systematisk vil rydde de verdier ut av norsk kultur er det vi hater og frykter nasjonalsosialismen. Men vi har alt konstatert at de ikke klarer det, for de verdier er vokst sammen med hjertet vaart og vi gir dem ikke fra oss før de rivor det ut av brystet vaart.

La dem undertrykke vaar presse!

La dem kaste vaare nandelige høvdinger i fengsel eller nekte dem aa tale og skrive!

La dem hente gutter til fising i Hirdheimen!

La dem ronse vaare biblioteker og politia passe paa vaare gudstjenester!

La dem gi den ytre makt i kulturliv, administrasjon og forretningsliv til moralsk forkomne og svakt begavede individer!

Vi har allikevel evige kilder aa øse i de verdier som 17de mai symboliserer, som fikk et fernet uttrykk i grunnloven men som lever i vaare hjarter og som er båret fra slekt til slekt av levende mennesker. Og vi skal bare dem videre!

Lev et fritt, grunnlovstyrt Norge med Haakon som vaar Konge!

Mappa
Ekspl. 85
Arg. 1941
S. v. 58 698/41
Jfr. 2742/41

Har du skrivemaskin så kopier og send i retning fra Oslo. La i alle tilfelle dette eksemplaret gå videre, videre og stadig videre!

T I D E N S T E G N

32. årgang | Grunnlagt av C. Thommessen | Nr. 85 1353/41

TAUSHET ER GULL.

Det er interessant å vite "noe" i denne tiden. Men vet man "noe" kan man komme til å plapre ut med "noe", og så er ulykken der for den man forteller "noe" om, og et viktig arbeide for Norges sak kan bli stanset. La oss derfor handle sammen og tie sammen. Spre de avisene du får og spør ikke hvor de kommer fra. Taushet er gull og frihet.

KIRKEBØNNEN I NORGES KIRKER 17DE MAI.

I en hel del kirker holdtes 17de mai om morgenen en kort gudstjeneste. Efter anmodning gjengir vi den bønn som blev læst for alteret under denne gudstjeneste:

Himmelske far, allmechtige Gud, du som styrer folkenes skjebne! Av det dype roper vi til dig på denne dag som er vårt fedrelands gamle frihetsdag. Mange ganger før har det sett trøstesløst ut for dette landet, men du har alltid hjulpet når det så mørkest ut. Efter nødens og stridens år lot du tider komme da vi igjen fikk bygge landet med lov og rett, i frihet og i sannhet. Herre, vi takker dig for ditt trofaste vidnesbyrd til oss i vårt folks saga. Vi bekjenner for dig at vi ofte har sviktet og syndet. Det gamle 17de mai-løfte om å være enige og tro svek vi så altfor ofte, vi var egensindige og selvsyke. Tilgi oss, du som aldri støter noen synder bort når han opriktig vender sig til dig.

Vi ber dig, Herre Krist: Vær hos oss i de dager som for oss kjennes knugende tunge. Vær hos oss når vi ikke makter å forstå Guds vei. Gi oss lys i mørke, du vår Frelser, som var forraadt og forlatt, men likevel trofast gikk kjærlighetens offervei. Følg også oss og før oss fra dødens mørke til oppstandelsens lys.

Allmechtige Gud, vår Herres Jesu Kristi Far, uttrekk din hånd og skap rett og fred for dine barn på jorden. Du som kan gjøre underverk og bøie gjenstridige hjarter, la din dag komme for alle folk. Læg sårene hos dem som sørger. Styrk dem som lider for rettferdighets skyld. Hold din vernende hånd over våre landsmenn i det fjerne og på havet. Herre, du forbarmende Gud, vi roper til dig for vårt folk i dets daglige strid og nød. La din frelse bli oss alle til del.

Du vår himmelske far som så at din sønn gråt over fedreland og fedreby, hellige du vår sorg og gjør den til en bønnens brann i våre hjarter for fedreland og hjem. I dine hender legger vi Norge og alt hvad vi har kjært. Midt i prøvelse som kjennes som ild, vet vi at du holder folkenes skjebne i din hånd. Om du nå gi oss noen del i Kristi lidelse, så vet vi at du vil aldri svikte den som setter all sin lit til dig. Vi er avmechtige og svake i verden, men vi tror og vet at alle som kommer til dig, vil du gi del i Jesu forsoning og rettferdighet. Du gir hver dag styrke og kraft til å bære det du må legge på oss. Derfor ber vi trøstig og med tillit også for oss og våre barn og for vårt norske folk: Før oss frem til din dag og til rettferdighet. La oss få bygge ditt rike her i vårt fedreland og i

Vend.